

ما را چه شده است که قلب‌های ما نسبت به هم نرم نیست؟!

شماره پرسش: ۲۲۸۶۶

تاریخ ارسال پرسش: ۱۳۹۷/۷/۲۹ ۰۴:۵۵:۱۲

متن پرسش

به اسم‌ه تعالی سلام علیکم: دختر مجردی که تو خانواده ای زندگی میکنه که خانواده با او همراه و همفکر نیستن باید چیکار کنه؟ رزق‌مون اگه یه جاهایی حرام نباشه شبهه ناک است. من چیکار میتونم بکنم؟ واقعا نگران سلوکم هستم احساس می‌کنم هرچه تلاش می‌کنم و فضای بندگی فردیم رو سعی می‌کنم حفظ کنم اما خیلی نتیجه بخش نیست. از طرفی وقتی این چیزها رو می‌بینم عصبی میشم چون کاری ازم بر نیامد. آیا واقعا این رزقی که به بنده می‌رسد مانعی برای سلوک و بندگی است و می‌تواند سرعت حرکت رو کند کند؟ ما که امسال هم باید حسرت اربعین رو بخوریم مثل هر سال شما که میرید التماس دعا استاد واقعا فکر میکنم تحبس‌الدعا شدم نمیگم هیچ گناهی نمیکنم ولی سعیم بر عدم انجام گناه است، ذکر استغفار رو هم سعی میکنم هر روز داشته باشم پس چرا دعاهایم با استجابت نمیرسد گاهی این قدر از تحمل فشارهای پیرامونم اذیت میشم که احساس میکنم دیگه دارم میبرم اگه تحمل این سختیا طبیعی بندگی و مسیر تقرب تسلیمم در برابر ربوبیتش نگرانی و ترسم از اینه که هرچه بر سر ما می‌آید از نافرمانی ما باشد لطفا راهنمایی کنید. التماس دعا بسیار زیاد

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: وقتی شما مسئول رزق خود نیستید و بر ولی شما واجب است که رزق شما را تأمین کند؛ نباید حساسیت به خرج دهید و یا تجسس کنید. از طرفی بسیاری امور را با خوش‌رویی و نرم‌خویی با خلق خدا می‌توانید جلو ببرید. ما هرچه ضربه می‌خوریم از لاین‌نبودن است چیزی که پیامبر خدا «صلوات‌الله‌علیه‌وآله» منور به آن بودند و اکثر امت آن حضرت از آن محروم‌اند. به گفته‌ی مولوی:

من ندیدم در جهان جستجو / هیچ اهلیت به‌جز خلقِ نکو

ما را چه شده است که قلب‌های ما نسبت به هم نرم نیست؟! موفق باشید